Пам'ятайте про Україну!

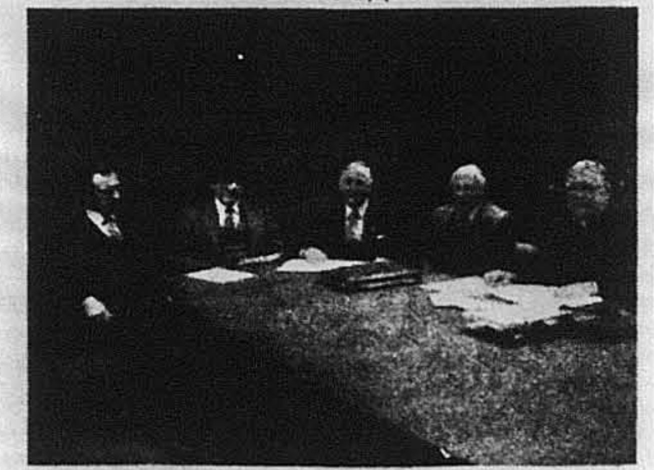
СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St, Jersey City, N.J. 07302
Телефони (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК XC. Ч. 59. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 30-го БЕРЕЗНЯ 1983 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MARCH 30, 1983 No. 59. VOL. XC.

ЗАКЛИК – ЗАЯВА
ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Головна Контрольна Комісія під час праці в Головній Канцелярії УНСоюзу (зліва): інж. А.Дорошенко, адв. Н. Олесницький, мгр І. Геврик, проф. д-р Б. Гнатюк і о. протопресвітер С. Біляк.

Головна Контрольна Комісія Українського Народного Союзу, обрана на 30-ій Конвенції в Рочестері, Н.Й. в складі: д-ра Нестора Олесницького, інж. Анатолія Дорошенка, мгра Івана Геврика, д-ра Богдана Гнатюка і о. протопресвітера Степана Біляка, уконституювалася так : голова — мгр Іван Геврик, заступник голови — д-р Нестор Олесницький, секретар — інж. Анатолій Дорошенко, члени — д-р Богдан Гнатюк і о. протопресвітер Степан Біляк.

Головна Контрольна Комісія перевела в днях від 19-го до 25-го березня 1983 року включно першу річну перевірку майна і діловодства та організаційного стану Українського Народного Союзу, Української Національної Корпорації Дому УНСоюзу, видавництва „Свобода" та виховно-відпочинкової оселі Союзівки. У висліді цієї перевірки Головна Контрольна Комісія однозгідно стверджує наступне:

1. Український Народний Союз в діловому 1982 році, що був для УНСоюзу конвенційним роком, помимо економічних хитань в цілому світі, а в тому в Америці і в Канаді, та додаткових конвенційних видатків, закінчив цей рік значним зростом майна на 1,278,565 дол., а в цілому майно УНСоюзу осягнуло суму 47,879,427 дол.

2. Український Народний Союз в 1982 році зумів приєднати, помимо великого безробіття і обмежених можливостей заробітку, 2,483 члени на загальну суму 6,017,500 дол. забезпечення. Пересічна сума забезпечення нових членів виносить 2,012 дол. на грамоту. Цей організаційний успіх є нашим спільним успіхом — секретарів наших відділів, делеґатів на 30-ту Конвенцію та обох наших головних організаторів.

3. Рекордовий Відділ полагоджував справи видачі грамот та забезпеченевої служби членам, виготовляв звіти і протоколи, вдержував облік членства, провадив кореспонденцію зі секретарями відділів та членами дуже точно. Він теж справно перевів підвишку передплати „Свободи" у вкладках членів УНСоюзу.

4. В Українській Будівлі, Домі УНСоюзу, зростають постійно приходи з винайму приміщень і в 1982 році вони дали 2,096,236 дол. Внутрішня позичка від членів УНСоюзу для Української Національної Корпорації Дому УНСоюзу виносила з кінцем 1982 року суму 4,513,927 дол.

5. Приходи на Союзівці дали загальну суму 546,849 дол. Союзівка — допоміжне господарство УНСоюзу сповняє успішно в першу чергу ролю українського культурного центру з виступами наших найкращих мистецьких сил. Вона теж стала атрактивним центром української молоді.

Головна Контрольна Комісія з приємністю стверджує, що делегати 30-ої Конвенції УНСоюзу склали пожертви в сумі 8,660 дол. на фонд допомоги українцям у Польщі.

(Продовження на ст. 3-ій)

Ліґа змінила назву

Філядельфія, Па. — Українська Ліґа Проти Зneславлювання Українського Імені повідомляє, що англійська назва Ліґи є тепер Americans Against Defamation of Ukrainians, Inc., formerly The Ukrainian Anti-Defamation League, Inc.

Причиною тієї зміни був протест жидівської Антидефамаційної Ліґи. Жидівська Ліґа довший час домагалася зміни назви, мотивуючи це тим, що ніхто, крім жидів не може вживати у назві слова „антидефамація" і перед роком подала цю справу до суду.

Коли адвокати Ліґи знайшли попереді судові рішення у подібних справах між жидівською Ліґою і кількома іншими етнічними групами, у яких суд станув по стороні жидівської Ліґи, Українська Ліґа рішила змінити назву, щоб не наражувати себе на судові кошти і щоб не тратити часу й енерґії, потрібних для важніших справ.

Веде курс писанок в університеті

За ініціятивою і старанням асистента прпфесора і члена сенату університету Північної Арізони Лесі Бакович впроваджено однокредитний курс „Писанки"— Мистецтво 398.

В програмі курсу, крім вивчення техніки писання писанок, є лекції про українські традиції, фолкльор і символіку в писанках, також про споріднені роди народного мистецтва, як вишивки, інкрустація і кераміка. Інформації з географії і історії України заокруглюють цей, чи не одинокий американський високошкільний, курс мистецтва з українською тематикою.

Леся Бакович

Л. Бакович, сама мисткиня, член жюрі музейних і університетських виставок від довгих літ на терені Арізони веде курси писання писанок влаштовує мистецькі виставки і бере в них активну участь.

Батько Лесі мгр Ярослав Бакович є секретарем 488-го Відділу УНС.

КУБА ПОСИЛЕНО ОЗБРОЮЄТЬСЯ

Вашінґтон. — Високий старшина американської морської фльоти на Караїбському морі заявив кореспондентам, що особи, які мають доступ до засекреченого матеріялу, головно останніх фотознімок знятих розвідчими літаками і зібраних інших документів, з побоюванням і настороженням приглядаються до посиленої розбудови збройних сил Куби та накопичування звичайної зброї на тому острові. Також кілька інших старшин виступили в окремому інтев'ю в Норфолкс, Вірджінія, у головній квартирі другої американської військової фльоти, яка наглядає за рухами кубинських й інших кораблів в Караїбському обширі, з турботою висловились про незвичайні рухи морських кубинських одиниць і їхнє майже подвійне збільшення. Очевидно, всі кораблі совєтського виробу. Крім того на Кубі стаціонує приблизно 225 совєтських джетових бойових літаків МІҐ-21 і МІҐ—23 і деяке число бомбовиків.

У Пентаґоні стало також відомо, що в скорому часі росіяни перекинуть на Кубу ще одну ескадрилю літаків в числі 16 МІҐ-ів і чотири підводні човни, збільшуючи тим самим число підводних човнів до шести. Від лютого ц.р. на Кубі стаціонують спеціяльні типи бомбовиків для поборювання підводних човнів, на борті яких знаходяться ракетного типу торпеди і тяжкі автоматичні гранатомети. Ці літаки брали навіть увасть в маневрах кубинської морської і повітряної фльоти в поблизу Пуерто-Ріко.

Крім того на Кубі знаходиться один з більших розвідувальних центрів у західній гемісфері, завданням якого є слідкувати за рухами американських кораблів літаків, пересування військ, маневрами тощо. Совєтські кораблі і літаки перехоплюють американські зв'язки між поодинокими військовими одиницями, а у випадку конфлікту чи війни можуть дуже легко ці зв'язки перервати.

Куба і Совєтський Союз знаходяться в процесі виповнення п'ятилітнього збросневого пляну, який розпочався в 1980 році і триватиме до кінця 1985 року. Військові аналітики і спостерігачі твердять, що Куба є головним постачальником зброї і експортером революцій та переворотів в Латинській Америці. Програма озброєнь на Кубі, на думку Пентаґону, коштує СССР 500 мільйонів долярів річно, не говорячи про достави інших товарів на які Москва витрачає більйони долярів. Речники Пентаґону заявляють, що мілітаризація Куби увійшла у критичну стадію і ЗСА, сьогодні чи завтра, мусять зайняти до цієї проблеми якесь становище, тим більше, що комуністична Куба знаходиться 90 миль від берегів Америки.

ПОКАЗАЛИ ВАЖЛИВІ МАТЕРІЯЛИ ПРО ГОЛОД

Джерзі Сити, Н.Дж. — Редакцію „Свободи" відвідали в середу, 23-го березня ц.р. ,відомі пластові активісти Микола Панченко і його син старший пластун Андрій. Принесли вони зі собою цілий ряд американських щоденників з 1935 року, в яких знаходяться важливі матеріяли про Великий голод в Україні в роках 1932-33.

М. Панченко, крім активної праці у Крайовому пластовому проводі з рамени Пластприяту, є також енерґійним пресовим референтом української православної церкви св.Вознесіння в Клифтоні. Саме через свою активність в парохії йому вдалося отримати від старшого віком парохіянина, народженого вже в ЗСА, Богдана Герчиці цілу низку американських часописів, в яких поміщені знімки та статті про Великий голод. М. Панченко показав їх на окремій виставці, яка відбулася в неділю, 20-го березня ц.р., в церкві св. Вознесіння, а тепер привіз їх до редакції „Свободи" для зроблення відповідних фотокопій та дальшого вжитку цього документального матеріялу.

У збірці, представленій головному предсідникові УНСоюзу д-рові І. Флисові та редакторам „Свободи", знаходяться примірники загально відомих знімок і репортажів Томаса Вокера у „Ню Йорк Ірвінґ Джорнал" з 19, 21, 25 і 27-го лютого 1935 року, статті Геррі Ленґа з того самого щоденника з датою 15-го квітня 1935 року та інформації в „Ню Йорк Амерікен" з березня 1935 року.

Крім того Панченки привезли початок серії статтей Р.Г. Сенґера, який був сином асистента-секретаря війни за часів президента Теодора Рузвелта, захопився комунізмом і виїхав до СССР зі своєю дружиною, щоб жити там постійно. Після кількох місяців він, вповні розчарований комуністичною системою, повернувся і помістив в „Ню Йорк Івнінґ Пост" ряд репортажів про життя в СССР, а особливо про Великий голод в Україні.

У збірці, яку подав М. Панченко, є лише перший репортаж з 19-го квітня 1935 року. Його розшуки по бібліотеках за дальшими числами щоденника не увінчалися досі успіхом.

Цікаво, що майже всі ці матеріяли, поміщені в американській пресі, підкреслюють факт, що Великий голод був спрямований на знищення українського народу як ворога комуно-московського режиму. Ось під знімкою хлопчини із спухлим від голоду животом написано дослівно: „15-річна дитина з животом, що майже тріскає з браку поживи, не може дістати помочі у большевицькій лікарні лише тому, що її батьки є українці".

Це пояснення тільки підсилює правду про те, що большевицькій владі йшлося про насильне знищення українського народу, який у 1918-19 роках проголошен-

(Продовження на ст. 3-ій)

Описують справу „найменшого залишенця"

Джерзі СиTі, Н.Дж. — У числі з 18-го березня ц.р. престижевий консервативний журнал „Нешенел Ревю" помістив довгу статтю під заголовком „Найменший залишенець". Автор статті Людмила Торн, що є директором Центру апеляцій за свободу при організаціїл Фрідом Гавз в Ню Йорку, докладно подала справу „найменшенького залишенця" Володимира Половчака, починаючи від часу приїзду до ЗСА родини Половчаків в січні 1980 року.

Стаття звітує про всі найменші деталі з життя Половчаків в Америці, та про події, які привели до того, що діти Половчаків,Володимир та Наталія,виявили бажання залишитися в ЗСА й відмовилися повернутися з батьками в Україну. Звітуючи про правний перебіг цієї справи, з великою прихильністю до Володимира Половчака влучо арґументує, чому він не сміє бути виданий своїм батькам, тобто на поталу совєтської влади, та, правдоподібно, немину чого „перевиховання"

ЛІДІЇ ВАЩЕНКО ОБІЦЯЮТЬ ВИЇЗД НА ЗАХІД

Москва. — Агентство Юнайтед Пресс Інтернешенел інформує, що совєтські чинники покликали Лідію Ващенко, одну із семи з родини п'ятидесятників, яка залишила приміщення американської амбасади і після короткого перебування у шпиталі, виїхала з Москви до своєї місцевости в Чорногорську, покликали до ОВІР у і запропонували заповнити аплікації на виїзд за кордон. Вона може вибрати тільки дві країни — Західню Німеччину або Ізраїль.

Покликання до совєтського пашпортного бюра не означає ще дозволу на виїзд але західні дипломати в Москві погоджуються з думкою, що Л. Ващенко мабуть отримала візу, бо таку розв'язку пропонували їй совети тоді як вона перебувала у шпиталі, кажучи, що спочатку треба повернутись до родинної місцевості а потім старатися про виїзд.

Решта родини Ващенків ще й досі перебувають в американській амбасаді і вони правдоподібно не мають виглядів на виїзд, а виходити з амбасади не хочуть, побоюючись арешту і засуду. Родина Ващенків перебуває в приміщенні амбасади ЗСА від червня 1978 року. Якщо Москва дозволить на виїзд Л. Ващенко, — кажуть політичні спостерігачі, — то це напевно не буде „гуманним жестом" уряду, а радше пересторогою для тих, які шукають пристановища у закордонних амбасадах, з яких немеає виходу у вільний світ.

Остерігають ЗСА щодо озброєння Тайвану

Пекін, Китай. — Представники Китайської Республіки заявили високопоставленій делеґації Конґресу ЗСА, що відносини між цими двома країнами можуть розвиватися лише тоді, коли ЗСА не будуть вмішуватися у внутрішні справи Китаю.

Речник Палати Репрезентантів Томас О'Ніл, демократ з Массачусетс, і 12 інших конґресменів прибули до Пекіну в неділю, 27-го березня, на 8-денні відвідини. Подорож почалася тиждень після того, як Китай формально звернувся до ЗСА відносно запляноване го найвищого рівня постачання зброї на Тайван.

Тайван не згадувався по імені, одначе було ясно, що саме цей острів мав на увазі господар О'Ніла, Ліяо Чінґж, заступник голови постійної комісії китайсько го парляменту.

Пекін вважає Тайван „збунтованою провінцією" і тому продаж зброї націоналістичному урядові на острові сприймає як вмішування в китайські справи.

На бенкеті в честь американської делеґації Ліяо сказав: „Існують великі можливості розвитку відносин між нашими двома країнами. З далекосяжного погляду, ми оптимісти щодо майбутнього розвитку наших відносин".

Одночасно Ліяо нагадав про теперішні „труднощі та перешкоди" у відношеннях і сказав, що вони можуть бути подолані, якщо ЗСА будуть дотримуватися спільних китайсько-американських декларацій з 1979 і 1982 років.

Першла декларація відносилася до встановлення дипломатичних відносин між двома країнами, а друга до обмеження майбутнього продажу зброї Тайванові.

У світі

ТИМЧАСОВИЙ ПРЕЗИДЕНТ Ель Сальвадору Альваро Маґаня вважає, що найголовнішим завданням його уряду — це створити умови, які дали б змогу лівим опозиціонерам взяти участь у президентських виборах, заплянованих на грудень цього року. „Я надіюся, що вони вирішать брати участь, інакше положення залишиться незмінним", — сказав Маґаня в останньому інтерв'ю. Він додав, що „великою відповідальністю" урядя є дати належну безпеку, яка дозволила б лівій опозиції спокійно взяти участи у виборах.

МЕХІКАНСЬКА ГАЗЕТА „Ель Насіональ" повідомила в неділю, 27-го березня, що у південному стейті Мехіко в спорах за приблизно 250 акрів землі загинуло 12 і було поранено понад 20 осіб. „Ель Насіональ" говорить, що в маленькому селі Чальчіуїтан у стейті Чіяпас, селяни, які підтримують правлячу конституційну революційну партію, намагалися перешкодити членам опозиційної соціялістичної робітничої партії зайняти силою дану землю. На місце безпорядків була послана поліція і військова служба безпеки, щоб втримати порядок. Сотні селян втекли в поблизькі гори, щоб уникнути арештів.

ОФІЦІЙНЕ БОЛГАРСЬКЕ пресове аґентство обвинуватило в неділю, 27-го березня, західні розвідувальні служби в роздмухуванні кампанії проти Болгарії і Совєтського Союзу про „неіснуючу причетність" совєтського КГБ і болгарської секретної служби до невдалого замаху на Папу Івана Павла II 13-го травня 1981 року.

СЕКРЕТАР ОБОРОНИ КАСПАР Вайнберґер заявив у неділю, 27-го березня, що розвиток у Совєтському Союзі модерних антибалістичних ракетних оборонних систем, паралельно до подібних американських систем буде кроком до закінчення гонки ядерних озброєнь. „Я знаюк, що Совєтський Союз проводить велику роботу і проводить її вже від довшого часу, і я допускаю, що у певному відношенні може стати можливим для обидвох країн розвинути таку систему оборони, яка зможе ґарантувати, що не буде більше небезпкеки з боку ракетної зброї, а це буде великий крок для всього людства".

В ТОЙ ЧАС, ЯК ПРЕЗИДЕНТ Роналд Реґен намагається захистити свою оборонну програму, він одночасно змальовує реалістичну картину совєтської загрози для ЗСА з усіх боків. Офіційні особи Адміністрації говорять, що фотографії Куби, Нікараґуа і Ґренади, які Президент показував під час свого телевізійного виступу в середу, 23-го березня, підкреслюють важливість цього виступу: військова сила СССР тепер є такою могутньою, що з нею треба числитися і в Західній півкулі. Сам Президент признає, що через Центральну Америку і район Караїбського басейну Совєтський Союз „розширяє свій військовий вплив у такий спосіб, що може прямо загрожувати нашим життьовим інтересам, а також життьовим інтересам наших союзників".

УРЯД ЛЄСОТО ЗАЯВИВ у неділю, 27-го березня, що озброєна група з Південної Африки потерпіла великі втрати, приблизно 20 вбитими або пораненими під час нападу на напіввійськові бараки на південному кордоні Лєсото. Лєсото заявило гострий протест Преторії.

ЗСА ВИСУВАЮТЬ НОВИЙ ПЛЯН РОЗМІЩЕННЯ РАКЕТ

Вашінґтон. — Уряд ЗСА запропонував у вівторок, 29-го березня, Совєтському Союзові свою згоду на проміжне рішення як крок до ліквідації всіх ракет середнього засягу в Европі.

Офіційні особи Адміністрації заявили, що Пол Ніці, головний американський делегат на женевських переговорах про зменшення в Европі кількости ракет середнього засягу, мав повідомити совєтського представника Юлія Квіцінського про те, що Адміністрація президента Роналда Реґена не наполягатиме більше на попередній формулі угоди повної ліквідації всіх ракет відразу — так званий нульовий варіянт, а замінити його „тимчасовим розв'язанням" цієї проблеми.

Офіційний речник також сказав, що серія переговорів мала закінчитися у вівторок і що Ніці запропонував Квіцінському поновити переговори на початку травня, а не чекати аж до червня, як було заплянованo раніше.

Нова американська пропозиція не називає чисел, вона тільки висловлює загальну згоду на тимчасову угоду взагалі. Подробиці угоди будуть подані ще перед початком другої рунди переговорів.

Тепер Совєтський Союз має приблизно 600 ракет середнього засягу, понад 500 з них розміщені в Европі і націлені на Західню Европу. З'єднані Стейти плянують розпочати розміщення своїх 572 нових ракет в Европі в кінці цього року, якщо не буде досягнуто угоди до того часу про зменшення кількости таких ракет.

Президент Реґен, згідно з заявою офіційного речника, виступить з промовою про нову американську пропозицію в середу перед виїздом з Вашінґтону до Лос Анджелесу. Там Президент теж говоритиме про різні аспекти політики Адміністрації щодо контролі над всіми видами озброєння.

Папа проголосив Святий Рік Відкуплення

Ватикан, Італія. — Понад 80,000 прочан, прибувших до Риму з нагоди початку Святого Року, вітали Папу Івана Павла II молитвами на багатьох мовах, як він відправляв Службу Божу у квітну неділю, 27-го березня, на площі св. Петра в Римі.

Хлопець із Західньої Німеччини приніс на руках маленьке великодне ягнятко тоді, як багаточисленна громада на різних мовах просила Папу благословення миру у цілому світі.

Оточений пальмами, які обвивали мармурові колони Папа сказав у своїй проповіді: „Ми якраз розпочали Святий Рік Відкуплення. Літургія Квітної неділі говорить нам про те, як слава Христа розпочалася з терпінь Христа".

Два дні перед тим, Папа відкрив Святий Рік, проголосивши вшанування 1,950-ої річниці розп'яття Ісуса. Попередній Святий Рік був у 1975 році.

В Єрусалимі Квітна неділя розпочалася традиційною процесією з Оливкової гори через ворота старовинного кварталу.

Декілька тисяч місцевих християн арабів і прочан з різних кінців світу двома колонами повільною 90-хвилинною процесією прийшли до церкви св. Анни.

Ізраїльська поліція і прикордонна служба слідкували за процесією, охорона здавалася нормальною, не більшою, як у минулі роки.

В Америці

ДЕМОКРАТИЧНИЙ КАНДИДАТ на посадника Чикаґо конґресмен Гаролд Вашінґтон, не зважаючи на підтримку таких видних демократів, як сенатор Едвард Кеннеді, Волтер Мондейл та інші, не користується популярністю серед білого населення міста. Політичні спостерігачі кажуть, що вибори 12-го квітня ц.р., правдоподібно будуть відбуватися, як ніколи перед тим, на тлі дуже виразного расового двоподілу. Білі мешканці міста майже висвистали демократичного кандидата, як він в товаристві колишнього віцепрезидента, а тепер зголошеного кандидата на Президента В. Мондейла з'явились в одній з римо-католицьких церков в Квітну неділю. Як відомо, Г. Вашінґтон є першим негритянським кандидатом на посадника в цьому місті.

ПІВНІЧНОСХІДНІ СТЕЙТИ знову навістила дощева буря, а майже один інч дощу спричинив чимало невигод для транспорту і низько розташованих місцевостей. Взагалі в місяці березні випало 10 інчів води, спричинюючи виливи рік і озер. Натомість у середньозахідніх стейтах, зокрема в Небрасці і Йові, випало два фути снігу. Менший сніг випав також в інших стейтах середнього заходу.

ЦІЛА ГРУПА КОНҐРЕСМЕНІВ, включно із спікером Палати Репрезентантів, виїхала на 10-денні відвідини до Японії, Гонґ Конґу і Китайської Народної Республіки. Деякі члени Палати Репрезентантів, мабуть з огляду на виборців, не зголошують наперед своїх поїздок за кордон. Конґресмен Джан Дінґелл, демократ з Мишиґену, який зробив собі розголос справою перевірки діяльности федеральної Аґенції для охорони довкілля і конечно хотів переконати своїх колеґ, що ЕПА займалася „політичними спекуляціями", є в групі 13-конґресменів.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ЗАГАЛЬНЕ подешевіння бензини, американські власники автомобілів вже в квітні ц.р., платитимуть дещо більше за цей продукт у зв'язку з 10-центовим оподаткуванням за ґальон, що їх наклав федеральний Уряд. Гроші будуть призначені на поправу шляхів, мостів тощо. Оливні компанії висловили думку, що великого спротиву населення не буде, бо вміжчасі бензина подешевіла значно більше як на 10 центів.

ДЖЕЙМС БЕЙКЕР ЗАПЕРЕЧУЄ, але республіканці з Тексасу обстоюють думку, що він в скорому часі покине службу в Білому Домі і займеться передвиборчою кампанією та формуванням свого „тіму". Дж. Бейкер, який тепер виконує функцію шефа персоналу в Білому Домі, старається здобути номінацію на губернатора Тексасу.

ПОСАДНИК АТЛАНТИ Ендрю Янг, колишній амбасадор до Об'єднаних Націй, приготовляється до проголошення офіційної підтримки Волтера Мондейла, як кандидата на президента з Демократичної партії. Поінформовані особи кажуть, що негритянські лідери незадоволені таким потягненням Янга, яке не було з ними узгіднене.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members $1.25 a month. Change of address — $1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $1.25 місячно. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Політична культура

На недавніх Загальних зборах нюйоркської кредитівки „Самопоміч", на які з'явилося рекордове число 564 присутніх,ішлося про вибір трьох членів Дирекції на місце тих, що їм скінчилася каденція. Було п'ять кандидатів — у тайному голосуванні три виграли, два програли. Після проголошення вислідів голосування обидва кандидати, які програли, один за одним підходили до мікрофону, дякували тим, що на них голосували, ґратулювали своїм суперникам, які перемогли, і заявляли їм на майбутність свою льояльну підтримку і співпрацю. Головуючий на зборах правильно привітав цей виступ двох громадян, як рідкий у наших відносинах жест політичної культури.

Політична й особиста культура — це ніби абстрактні поняття. Проте це чинники, які вирішно впливають на всю атмосферу в суспільстві (народі, країні) та які можуть вирішно причинитися або до великих успіхів громади в усіх ділянках життя — політичній, культурній і господарській — або до введення хаосу, розґардіяшу, постійної кризи. Така подія, яку наведено вгорі, це в американському (взагалі західньому демократичному) світі цілком нормальна, звичайна річ — це обов'язкова поведінка людей, які беруть активну участь у громадсько-політичному житті і мусять дотримуватися засад толеранції і куртуазії. Теорія і практика демократичної системи в англомовному світі викувала навіть терміни „ґуд лузер" і „пур лузер", — той, що вміє з гідністю приймати свої невдачі і той, який приймає свою невдачу всупереч засадам не то політичної культури, а просто пристойної поведінки. Політична культура наказує засобам інформації (преса, радіо, телевізія) ставитися до всіх існуючих проблем власне як до проблем, з відсуненням у тінь усіх персональних моментів. Політична культура чітко відрізняє полеміку від лайки, політична культура рішає про етичне обличчя преси, ступінь політичної культури рішає про відносини в громаді так само, як ступінь особистої культури рішає про відносини в родині, між сусідами і між приятелями.

Якщо в українській громаді в Америці та у цілій діяспорі є невідрадні відносини, то, мабуть, вирішною причиною є нехтування правилами, що їх повинна диктувати політична й особиста культура. Відомо в усьому світі, що між республіканським президентом Роналдом Реґеном і речником демократичної більшости в Палаті Репрезентантів Томасом О'Нілем існують яскраві різниці поглядів у підході до економічної проблематики Америки, до проблеми зброєння і роззброєння, до проблеми активної допомоги загроженим комунізмом країнам Центральної Америки. Але відомо теж, що це давні особисті приятелі і що О'Ніл є частим гостем у Білому Домі. Нюйоркський посадник Кач кандидував на губернатора стейту Ню Йорк. Виграв його суперник, колишній віцегубернатор Маріо Квомо. Це не перешкоджує, що вони обидва співпрацюють у розв'язуванні важкої економічної кризи і в цілому стейті і в місті Ню йорку. Коли в останніх президентських виборах в Америці програв кандидат на другу каденцію Джимми Картер і виграв його республіканський суперник Реґен, то хоч кожний із них є членом іншої партії і має власний, різний один від одного політичний світогляд, це не перешкодило Картерові заявити недавно голосно, що він підтримує мировий плян Реґена щодо Близького Сходу і виступав в обороні того пляну у своїй подорожі по країнах Близького Сходу.

Розґардіяш в українській громаді спричинений не різницями ідеології, а методами поведінки — зорганізованих груп суспільства і окремих діячів. У недавній приватній розмові на цю тему можна було почути дуже розумну думку фахівця психоаналітика: чому ми не могли б створити такі суспільні осередки чи товариські клюби, в яких стрічались би люди різних віровизнань і різних політичних поглядів, разом пили чи-то каву й чай чи „коктейлі", разом грали в шахи чи бриджа і обмінювалися думками на прерізні актуальні справи, як добре виховані люди. Це внесло б відпруження у напружену атмосферу і може спричинилось би до розв'язання і поважних конфліктів.

Коли нарікаємо, що багато-багато розумних чоловіків і жінок, зокрема люди молодшої ґенерації тримаються осторонь громадського життя, то напевно винуватим є нехтування правил політичної і особистої культури, яким [illegible] наше суспільство.

Михайло Кучер

ПСЕВДОМОВА СОВЄТСЬКОГО БОЛЬШЕВИЗМУ

Відомий є у цілому світі цинічний вираз Фридриха Великого: — „Я дійшов до порозуміння із своїми підданими. Вони можуть говорити, що їм подобається, а я можу робити що мені подобається". Власне цим абсолютизм відрізняється від тоталітаризму. Абсолютизм не узурпував собі права втручання у всі ділянки життя своїх підданих. У тоталітарних устроях мова стає одним із засобів осягання мети — повної контролі фізичної дійсности. Тому мова совєтського тоталітаризму вийшла з-під контролі граматичних, логічних та естетичних норм. Таку мову можна назвати жаргоном.

Справжнім завданням тоталітарного жаргону є обернути дійсність у фікцію з метою осягнення бажаного емоційного стану — такого, який хоче влада.

Мова у властивому того слова значенні-явище загально суспільне. Таку мову характеризує велика стабільність семантики. Така мова не може нагло змінюватися за бажанням якоїсь суспільної групи. Натомість жаргон — явище нездорове, хворобливий мікроб на здоровому тілі. Мета його-осягнути перемогу на даному етапі. Тому жарґон не дотримується нових законів. Тому псевдомова совєтського большевизму не знає граматики. Такій мові властиві не закони, а мотиви вжитку. Таке явище можна схарактеризувати як „квазі мову". Її амбіція опанувати всі ділянки мовної комунікації. Стиль з такою мовою має дуже мало спільного.

Партійний жаргон не має невтральних виразів. Його характеризує ритуальність та прагматичність з елементом магічности та, врешті, арбітральність тематики. Тому в такій мові повно виразів „ворог", „приятель", ворожий виступ", „прогресивний, „волюнтарист", „смітник історії",„соціял-зрадники", „лакеї капіталізму", „буржуазні націоналісти" і т. д.

При зміні воєнних союзів негайно міняється термінологія і „ворог" опиняється в таборі „прогресивних сил". Магічність жаргону творить хоч би вербально бажаний світ. Тоді жаргон користає з гасел. Характерною ознакою гасел є тенденція до невживання присудка, як нормальної частини речення. Наприклад — „Молодь з партією". Тут можливі три варіянти — „молодь є з партією", „молодь була з партією", молодь буде з партією". Тут затирається границя поміж фактом і бажаним. Залишається суґестія.

Тоталітарний устрій, повторюючи якусь подію без кінця, намагається уявне дати громадянству як дійсне. Також помітна тенденція елімінувати деякі поняття. Наприклад „свободу" замінюють словом „визволення. Тоді характерним є вжиття гіпербола, або, навпаки, висловів, що послаблюють важливість якоїсь події. Наприклад, „тимчасові клопоти (в СССР „тимчасові") в капіталістичному світі негайно обертаються в „економічну катастрофу".

Вживання у множині з малої літери прізвищ ворогів, в тому троцькістів і буржуазних націоналістів і т. д. Але большевицька псевдомова не знайшла контргасла на термін „соціялізм з людським обличчям". Очевидно вважає, що такого взагалі немає.

Совєтська тоталітарна псевдомова унеможливлює людям на Заході зрозуміти що власне діється в СССР. На Заході помилково вважають, що до зрозуміння совєтської системи досить знати нормальну російську мову.

Серед усіх монополів, які узурпувала собі совєтська комуністична партія найважливішим є монополь на слово. Тільки від совєтської влади залежить зміст слова, або навіть право на існування.

Ленін писав: „Здебільшого люди не вміють мислити. Вони тільки вміють вчити напам'ять чужі слова". Тому після Жовтневої революції люди в Совєтському Союзу отримують від партії все більше слів, які мусять вивчити напам'ять. Цей процес можна назвати „слоганізацією" мови. Гасло — коротка формула примітивного змісту — стало основою совєтської мови. Але слово також стало брехнею, якої досі ніде не бачено. Большевицька система зневажила слово.

У Совєтському Союзі мова — знаряддя партії з метою накидання людям певного способу думання. Слово обернулося у заклинання, у вмовляння, у гіпнотизування. Слово вживається як маска для думки. Фікцію тоді трактується як дійсність, а дійсність вважається фікцією. Це є також підстава так званого в літературі соціялістичного реалізму, де спростачено поняття реалізм.

Фундамент совєтської псевдомови заклав Ленін, а далі продовжував Сталін, вірний учень Леніна. Сталін запровадив до вжитку семантичну гру. Він був володарем політичного слова. Слово обернулось у ганебне тавро, ставало засудом, який виконувано негайно. Монополь на лексику давав величезні можливості режимові.

Клясична російська мова може і краща, але совєтська більш корисна і вона впливає на психіку совєтської людини.

Справа не відноситься

(Продовження на стор. 3)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

На марґінесі спектаклю „Троянові діти"

Мабуть три роки тому витягнув я із своєї книгозбірні „Троянові діти-- Наталі Забіли, якою, як тільки її придбав і докладно прочитав, захопився. Та цим разом я вирішив опрацювати цю драматичну поему для Театральної Студії Володимира Шашаровського. На білих полях примірника почав робити завваги, а то й короткі нотатки. Вже сьомий рядок Дідового монологу, який уявляє собою пролог, прийшлося змінити. В ориґіналі було: „Струмить Дніпро, дитя старої Дани"; я подумав: чому „дитя" і де написано, що Дунай старший за Дніпро, а може геологія доказала б, що вони ровесники або Дніпро старший. І я змінив на: „Струмить Дніпро, наш рідний первозданний", а втім у тексті чи не тричі — „Дніпро, то рідний брат Дунаю". А про мешканців над оцим Дунаєм (ст. 50-та) говориться „вони й тобі й тутешнім людям — браття, несуть вони визволення з ярма, бо в них немає рабського прокляття". Цю фразу без шкоди для цілости я скреслив, бо подумав із-за „визволення-- нас багато не на рідній землі, а ще більше з „визволенням" втратили волю, а то й життя. В ході дальшої „операції" ще вилишив декілька місць із „панславістичними ходами", а нижче наведені рядки окреслив таки без надуми. Ось вони: „Спливуть віки, минуть тисячоліття... Не стане в світі рабського ярма і ворогів не буде в цілім світі, а тільки дружба і людяність сама" . І знову я подумав — „утопійне бажання" у той час, коли не можна навести дружби серед одного народу, ба навіть і людяности. Та я не був здивований, бо в цьому „раю" не один примушений іноді віддати данину партії, бож кожний хоче жити. Між іншим 5-го березня були 80-ті роковини Н. Забіли з дня її народження. До речі в „Троянових дітях" може більше цієї данини, ніж в інших її творах, та все ж після деяких її скреслень, трансльокацій — ця драматична поема надається на сцену, бо, не зважаючи на вище сказане, — в театральному змислі вона добре написана.

Після прогулянки олівцем по тексті Наталі Забіли, якось невдовзі я зустрів Лідію Крушельницьку і вона в ході розмови сказала, що в її наміченому репертуарі є „Троянові діти". Не було іншого виходу, як залишити думку про здійснення на сцені „Троянових дітей" у Філядельфії.

• • •

Наталя Забіла народилась у Петербурзі, закінчила Харківський університет, на відділі історії у 1925 році. За час її літературної праці видала понад 150 книжок для дітей і дорослих, написаних віршем і прозою. Вона теж перекладач з французької, польської й очевидно російської мов.

Відносно „Троянових дітей", не дивлячись на брак достатніх історичних джерел, узялась за нелегке діло. Вона більшістю користувалась Несторовим літописом і „Словом о полку Ігоревім". Згадуючи в тексті Юстиніяна, забрила в початки VI сторіччя, чим зв'язує початки Київської Русі. Як відомо, візантійський король Юстиніян І Великий (483-565) був великий тим, що крім мілітарних успіхів, видав Кодекс Юстиніяна 528-534 і здвигнув монументальну будівлю (одна з найбільш досконалих конструкційних розв'язок у світі) церкву св. Софії 532-537 (Ґаґія Софія).

Між іншим у „Троянових дітях" Добрин не знаю чому згадує клич Ніка — „Перемагай!", бож повстання у Візантії під оцим ватажком Ніка здавлено, як слід не розгорівшися по цілому просторі, саме військом Юстиніяна. Та все ж, не зважаючи на відсутність потрібних джерел, Наталя Забіла написала добрий драматичний твір про заснування Києва. Авторці пощастило представити нам праісторичну епоху — братів Кия, Щека, Хорива і їхню сестру Либідь. Ці і інші персонажі змальовано, як людей чесних, працьовитих, а над усе дуже ідейних і справжніх героїв. Очевидно серед дійових осіб є і негативні типи, але власне на протилежностях, суперечностях постають конфлікти, до речі так потрібні в драматичних творах, вони ж бо посувають акцію вперед, у якій звичайно позитивні персонажі перемагають.

Дня 20-го березня ц. р. завітала до Філядельфії із згаданою драматичною поемою Наталі Забіли „Троянові діти" Студія Мистецького Слова Лідії Крушельницької з Ню Йорку.

Вистава відбулася в театрі Ля Саль коледжу. Театральна заля була переповнена. Адміністративно-технічну працю виконували батьки студійців, що є дуже похвальним.

Вправді автор оцих рядків не пише рецензії, а тільки на марґінесі вистави (м. і у „Свободі" була дуже прихильна рецензія Ольги Кузьмович), та все ж кортить сказати, наприклад, що Кий, Либідь — дванадцятирічна дівчинка і Либідь — сімнадцятилітня та Добрин вирізнялися з обсади роль, хоч і інші ролі були на доволі високому рівні. Треба подивляти, що діти засвоїли великий і нелегкий віршований текст. Провалитись на такому тексті дуже легко навіть професійному акторові. У прозі можна переставити або пропустити слово, в поезії не можна під жадною умовою. Сце-

(Продовження на стор. 3)

Ярослав Татомир

ВИЙДІМ ІЗ ҐЕТТО!

(Перед виборами 1984 року)

II.

Усе це не нове. Пригадаймо, наприклад, як у час в'єтнамської війни, коли юрби патлатих гиппісів і іппісів маршували з в'єтнамськими прапорами, палили американські прапори, втікали перед військовою бранкою до Канади і т. п., величезна частина часописів, журналів і телебачення називали їх „діти які дбають..." („консернд кідс...") і робили з них героїв...

Президент Реґен йде по лінії, яка не є лінією великої частини засобів масової інформації, він є за твердою протикомуністичною поставою, за допомогою країнам загроженим комуністичною агресією, за пробудженням американського патріотизму, за якоюсь гуманною розв'язкою питання палестинського арабського населення, за поворотом до таких цінностів як родина, мораль, молитва у школах і т. п., і це, правдоподібно, завжди буде причиною неприхильної постави великої частини засобів масової інформації до Реґена.

Неґативна постава до Реґена і його ідей, великої впливової частини американської преси і телебачення, які з таких чи інших причин, свідомо чи несвідомо помагають Москві у її пропаганді проти Реґена, буде дуже великим чинником у виборах 1984 року і може вирішити ці вибори у некористь сьогоднішнього Президента і правих, протикомуністичних сил Америки.

Перед нашими очима розгортається гігантське змагання двох ідеологій, двох світів. Місце змагання — внутрішній американський фронт, цей фронт на якому Америка програла в'єтнамську війну і на якому Америка і вільний світ може програти найбільшу, остаточну битву за християнську цивілізацію, битву за всі ці ідеали і вартості, що їх культурний світ розвинув на протязі тисячоліть і які є сьогодні топтані комуністичною олігархією у комуністичних країнах.

Яка повинна бути наша участь у цьому великому змагу Америки з Москвою і її американськими підпомагачами, у змагу, що його дуже важливою, може і вирішною битвою будуть вибори 1984 року?

Пора ввійти в американське політичне життя!

Вага виборів 1984 року вимагає, щоб ми взяли у них якнайбільшу участь. Позатим це вже велика пора, щоб ми ввійшли в американське політичне життя повною силою. Це єдиний шлях здобути належне нам значення, вагу і впливи в американському політичному світі. На цій переважливій ділянці ми проспали щонайменше два десятиліття! Пора пробудитись!

Деколи ми чуємо голоси: ми не є така велика етнічна група як німці, італійці чи ірляндці, як же тоді ми можемо нашими голосами зробити значну різницю у виборах?

Ми знаємо, що деяких конгресменів і сенаторів вибирано різницею кількасот голосів! Багато конґресменів і сенаторів вибирано різницею кілька до кільканадцять тисяч голосів. Якщо йдеться про президентів, то Джан Кеннеді виграв у 1960 році проти Ніксона різницею всього не цілих 119 тисяч голосів, Ніксон виграв у 1968 році проти Гамфрі різницею 510, 000 голосів і т. п. Наших три четверті мільйона голосів може зробити величезну різницю. У випадку малої різниці голосів між кандидатами, а на це заноситься у виборах 1984 року, наші голоси можуть перерішити вибори, під умовою, що ми всі будемо голосувати на одного кандидата і що ми підемо до виборів якнайбільш масово.

Що ми повинні робити щоби якнайсильніше проявити себе у виборах 1984 року?

Перш усього ми повинні пожвавити працю там, де існували наші виборчі комітети Республіканської і Демократичної партії і зорганізувати такі комітети, там де їх дотепер не було. Творити комітети обох партій є конечним з тієї причини, що можуть бути, і сьогодні є в обох партіях конгресмени і сенатори, які визначно допомагають нашим дисидентам, Українській Гельсінкській Групі і т. п., і на них треба голосувати, без огляду чи вони республіканці чи демократи. Якщо йдеться про вибір Президента то тут, очевидно, ніякого роздвоєння не повинно бути і Роналд Реґен повинен бути кандидатом усіх нас, без огляду до якої партії ми не належали б.

Організуючи виборчі комітети, треба, де це можливе і де є відповідні люди, дати видатну або і провідну ролю нашим молодим людям, зокрема одиницям, які дотепер виявили себе у різних комітетах оборони прав України, у Лізі проти Знеславлення, молодим українським правникам і, очевидно, тим одиницям, які у минулому брали активну ролю у передвиборчих кампаніях.

Наша преса й українські радіогодини повинні інформувати, освідомлювати,

(Продовження на стор. 3)

А. Юриняк

УКРАЇНСЬКИЙ МИСТЕЦЬКИЙ ЦЕНТР ПІВДЕННОЇ КАЛІФОРНІЇ

На протязі десятиліть гарний, показний будинок Українського Культурного Осередку (УКО) використовувався лише для відзначення національно-громадських святкувань, ювілеїв та спорадичних (останнім часом таки дуже рідких) театральних постав та концертів. Позатим був винайманий різним товариствам і особам для різного роду забав із танцями та для бенкетів.

Та ось 1974 року старанням подружжя Чайковських (найбільше власне Дарії Чайковської) у великій залі УКО влаштовано велику виставку емалевих експонатів-творів мистця Шонк-Русича. Виставка притягла багато відвідувачів, взагалі користувалася великим успіхом. Це так підбадьорило Дарію Чайковську, що вона постановила собі за мету — зорганізувати при УКО Український Мистецький Центр, який, власне, в дальшому буде займатися влаштуванням мистецьких виставок, а крім того — провадити навчання і популяризацію таких галузей українського народного мистецтва як вишивання, писанкарство та ін.

Це, очевидно, вимагало великого напруження і великої віри (бо громада наша — кажучи одверто — досить таки інертна щодо мистецької діяльности). На щастя, Дарія Чайковська поєднує в собі ентузіязм, енергію — з хистом, умінням працювати з людьми. Тому на сьогодні українська громада Лос Анджелесу має в УКО і Український Мистецький Центр.

Але вернімося до образотворчих виставок індивідуальних українських мистців. Після згаданої вище виставки емалії Шонк-Русича відбулося вже 13 виставок. Коротенько нагадаємо їх.

2 (бо Ч.1 була Шонк-Русича) виставка Катерини Кричевської-Росандич: це були акварелі з народною тематикою, прецизно виконані, які дуже подобались відвідувачам. Відбулася виставка також 1974 року.

3. Виставка місцевих лос-анджелеських мистців: Надії Сомко (олія), Люби Палашевської (олія), Лідії Мотрук (кераміка), Д. Каштанюк (кераміка, вишивка), Романа Рудник (кераміка), Ірина Микитин (акриліка), Зеновія Вжесневська (писанки і вишивки). Вишивку спонзорував місцевий відділ Союзу Українок, відбулася вона в листопаді 1975 року.

4. Виставка Богдана Божемського — олії, темпери, дереворити. Виставка притягала увагу своєю різноманітністю. Квітень 1980 рік.

5. Темістокль Вірста мав виставку в жовтні 1980 року. Це широковідомий мистець (живе постійно в Франції); його спеціяльність — акриліка.

6. Виставка покійного Олекси Грищенка, мистця з світовим ім'ям; складалася зі серії літографій виданих Фундацією його імени. Ця з черги виставка офіційно відкрила Український Мистецький Центр. Було це в жовтні 1980 року.

7. Цього ж року, в грудні відбулася Різдвяна виставка Катерини Кричевської-Росандич (олії й акварелі).

8. У січні 1981 року — виставка Христини Головчак-Дебарі (ліноритн і дереворити з українською тематикою). Між іншим ця виставка наступного року була в галерії ОМУА в Ню Йорку.

9. У квітні 1981 року була виставка Слави Гнатів (олії й акварелі).

10. У жовтні 1981 року виставляв свої олії й акварелі Анатоль Коломиєць (завдяки зв'язкові з Управою хору „Кобзар"). Виставка відзначалась доброю організацією і фреквенцією.

11. У жовтні 1982 року виставляв свої картини (олії й пастелі) молодий мистець українсько-шотляндського походження Лоренс Гладкий. Це були цікаві праці тісно пов'язані і базовані на мітології.

12. Дня 19-го жовтня 1982 року відбулася виставка мистецьких фотографій — фото-есеїв Даня Стойка; виставка мала значний успіх, особливо завдяки американцям, бо цей рід мистецтва у них тепер досить модний.

13. У різдвяному сезоні відбулася виставка творчости Роксоляни Ґіліцьнської з Талса, Оклагома — 60 нових праць (олії).

Виставка Аркадії Оленської-Петришин це була 14-та з черги виставка в УМЦентрі УКО. Вона започаткувала вже мистецький 1983 рік, презентуючи українській громаді і взагалі суспільству Південної Каліфорнії 40 експозицій, з того 32 офорти і лише 8 літографій. Треба сказати, що офорти належать до вельми „трудомістких" мистецьких творів, які вимагають від мистця багато часу і багато праці. Переважна більшість офортів з „рослинною" тематикою, виконані надзвичайно дбайливо; не диво, що вони притягали увагу відвідувачів більше, ніж навіть складніші композиційно (і дорожчі в ціні) експонати літографські.

На наше запитання до Оленської-Петришин — чи вона має намір надалі вдосконалювати і виставляти головно офорти, мисткиня відповіла, що творитиме і виставлятиме й надалі офорти, літографії та олії. Бож — додала при цім — є можливість і рація влаштовувати виставки своєї „продукції" одночасно в декількох місцях, використовуючи саме її різноманітність, різнородність малярської техніки.

Знайомлячись з мистецькою документацією Оленської-Петришин, автор цих рядків був приємно здивований, що вона — при своєму порівняно молодому віці встигла посісти таке помітне місце не лише в українському мистецькому світі, а й у загальноамериканському, маючи вже за собою 27 індивідуальних виставок своєї творчости (з того 118 в ЗСА і дев'ять в Канаді); при тому в Бадлі галерії (Ню Йорк) аж шість разів: 1963, 1964, 1968, 1971, 1974 і 1978 роки.

Мистецький доробок Аркадії Оленської-Петришин солідно представлений в групових образотворчих виставках, що їх до сьогодні в ЗСА було 17, отже в усіх більших галеріях і музеях. Варто згадати і про наявність творів нашої мисткині в малярських колекціях більшости мистецьких сховищ: музеїв, галерій, фундацій тощо на терені ЗСА і Канади, а навіть і поза нашим континентом (наприклад, у Свиднику в Чехо-Словаччині). Огляди творчости мисткині подибуємо в спеціяльних мистецьких виданнях, як ось „Мистецький світ", „Журнал Мистецтва", „Мистецькі Вісті" (усі в Ню Йорку); також у

(Продовження на стор. 3)

Заклик...

(Продовження зі стор. 1)

Український Народний Союз завжди стояв на передовій позиції в обороні свого членства, української громади в ЗСА та в Канаді й українського народу на рідних землях. Він розбудував і поставив на службу цим цілям своє видавництво. Саме в цьому 1983 році сповняється 90-ліття органу УНСоюзу „Свободи", 50-ліття „Українського Тижневика" і 30-ліття дитячого журналу „Веселка".

Вітаємо редакції цих органів УНСоюзу та журналу „Веселка" з їхніми річницями та закликаємо нашу союзову громаду належно відзначити ці ювілеї.

Стоїмо перед історичною датою 1,000-ліття хрищення України. З огляду на це, ми повинні прийняти важливі рішення, як теж включитися у святкування, щоб достойно відзначити 1,000-річну історію християнської України.

Закликаємо все наше членство гідно відзначити трагедію українського народу, що її перевела окупаційна влада російського комунізму — голокост над українським народом, який поніс біля семи мільйонів жертв населення. Головна Контрольна Комісія закликає все членство УНСоюзу включитися і взяти активну участь у відзначуваннях цієї трагічної річниці в історії України та вшанувати жертви великого голоду 1932-33 років, приєднуючись до імпрез та акцій, вже започаткованих Крайовим Громадським Комітетом в ЗСА, що постав з ініціятиви Блаженнішого Митрополита Мстислава.

Головна Контрольна Комісія закликає все членство, всіх секратарів та урядовців відділів і округ, усіх делегатів 30-ої Конвенції УНСоюзу та всіх членів Головного Уряду з нагоди ювілейних річниць „Свободи", „Українського Тижневика" та „Веселки" доложити всіх старань і зусиль, щоб УНСоюз здобув у цьому році щонайменше 4,000 нових членів, намічених Організаційним Відділом.

Докладні і точні звіти з річної перевірки, як теж рекомендації для поодиноких ділянок праці УНСоюзу та допоміжних господарств УНСоюзу представить Головна Контрольна Комісія в червні 1983 року на річному засіданні Головного Уряду УНСоюзу.

Ставаймо масово в ряди членів цієї найбільшої і найстаршої української установи у вільному світі.

За Головну Контрольну Комісію:

Іван Геврик — голова
Нестор Олесницький — заступник голови
Анатолій Дорошенко — секретар
Богдан Гнатюк — член
о.Степан Біляк — член

Джерзі Сиmі, 25-го березня 1983 року.

Показали...

(Закінчення зі стор. 1)

ням своєї самостійности і соборности і тисячами жертв, що впали в обороні тієї самостійної української держави, був для неї великою загрозою.

Показуючи свою цінну збірку, М. Панченко звернув увагу особливо на цей факт, який може досі замало підкреслювано, інформуючи про Великий голод. Він поінформував також про те, що при парохії св. Вознесіння в Клифтоні створено вже діловий комітет для вшанування жертв Великого голоду і що вже видано відповідний заклик до парохіян в українській та англійській мовах.

Вийдім...

(Продовження зі стор. 2)

пригадувати, будити наш загал до активної передвиборчої праці, до масової підтримки передвиборчих комітетів і до масової участи у виборах 1984 року.

Там, де можливе, ми повинні творити і очолювати коаліційні комітети з такими етнічними групами як карпаторуси, білоруси, литовці, азійські підсовєтські етнічні групи і т. п.

Спорідненою із тими справами є справа наших людей у бюрах конґресменів і сенаторів. Вага і вплив асистентів, специялістів, секретарів у бюрах конґресменів і сенаторів є дуже великі. Один жидівський автор пише про розмову з молодим асистентом одного з сенаторів. Цей асистент сказав: сенатор кожного тижня отримує тисячі листів, меморіялів, прохань, скарг і т. п. Очевидно, що сенатор не має змоги читати такої кількости писем. Усі ці письма читають асистенти чи секретарі і вибирають із тисячів писем кілька чи кільканадцять, які вони предкладають сенаторові, звичайно із своїми опініями чи рекомендаціями. З цього ясно слідує, що персонал бюр конґресменів сенаторів й інших політиків, має величезний, часто вирішальний вплив на те, які справи доходять до уваги праводавців чи інших політиків та як вони є вирішувані.

Було б дуже побажаним, щоб ці наші одиниці, які працюють у вищезгаданих бюрах, поінформували на сторінках преси чи в інший спосіб, як старатися про такі позиції, які є умовини праці у таких бюрах і т. п. Для декого із наших молодих правників, студентів політичних й інших наук, така праця могла б бути початком політичної кар'єри.

Хто повинен би дати ініціятиву для організації виборчих комітетів і для всієї нашої передвиборчої кампанії?

Ініціятива і рішення творити передвиборчі комітети та брати участь у передвиборчій кампанії мусить вийти „знизу", від наших громад, від осередків нашого поселення. Ніякі доручення, накази чи звернення „згори" нічого не допоможуть, коли на місцях не буде відповідного зацікавлення і відповідних, охочих до праці людей. Натомість дуже допоміжною і прямо необхідною була б тут відповідна акція усієї нашої преси і радіогодин.

Передвиборча кампанія великих виборів 1984 року вже почалася, але повного розмаху вона набере щойно з початком 1984 року. До того часу ми повинні зорганізувати наші виборчі комітети, нав'язати зв'язки з виборчими апаратами обох партій та з кандидатами, які варті нашої уваги і — бути готовими.

На марґінесі...

(Продовження зі стор. 2)

нічна дія почала динамізуватись надобре з четвертої відслони. У перших трьох діях хоча діти грали легко, невимушено, та все ж акцію оживляла знаменита музична ілюстрація д-ра Ігоря Соневицького. Викликали не абияке враження гуртові сцени завдяки добре заплянованому розташуванню. Слідна була робота над сценічним рухом. Заслуга в цьому хореографа Ольги Ковальчук-Івасівки. Сценічне оформлення за ескізами-ілюстраціями О. Павловської синхронізувало з акцією, видно Адріян Керод не лише має хист, але й досвід. Було видно теж працю Юрка Ґречили, особливо подобалося запалення ватри. Наш зір милували костюми Марійки Шуст, не зважаючи на те, що тут і там вони відповідно до епохи може були запишні, закоштовні. Між іншим коли глянути на портрет-мозаїку самого Юстиніяна в церкві св. Віталія в Равенні з 547 року, то він одягнений, можна сказати, дуже скромно; перепих у костюмах, обладнанні житлового нутра, архітектурі королівських і великопанських палат настав далеко пізніше.

Знаменним, що слово „троян" — батько трійнят, набрало в спектаклі більшого значення, а то й особистої ваги, навіть у деяких місцях наче наближалось до апотеози. Взагалі патріотичні нотки вийшли дуже чітко.

Сценічний примірник приготовила пані Лідія — non plus ultra.

Цілість позначена великою режисерською працею, бож тут і там було видно, хоч і незамітно, що в батьків деяких виконавців розговірною не є українська мова. Та все ж і цим дітям у їх цілім житті залишить студія глибокий, позитивний слід, ці діти знатимуть, що вони не іншого, а українського роду, а це само по собі — величезний осяг.

Виходячи з театру, багато осіб ставило мені питання — хто повинен був дати кіш квітів для цілого ансамблю й окрему китицю для пані Лідії. Я відповів: у першу чергу повинен був це зробити голова ОМУА, але тому, що він повернувся тиждень тому зі шпиталю після важкої, складної операції, він ще нездужає і саме тому цього не міг зробити. Але в нас, хай кажеться пріч, є два конґресові комітети, то принаймні один з них, таки міг цим зайнятися. У нас також є ще дуже діяльний СУА, централя якого не так-то давно спеціяльно відзначала театрально-виховну працю Лідії Крушельницької — також міг. Та інші філядельфійські товариства й організації, теж могли. Но, то чому — запиталися — ніхто з них цього не зробив? Я відповів — не знаю. Знаю тільки, що дивно і неприємно.

Яр-кий

Псевдомова...

(Продовження зі стор. 2)

тільки до Совєтського Союзу. Совєтський жарґон стає універсальною мовою, щось як би нове есперанто, яке веде людство у „світлу майбутність".

Щось подібного, але дещо все таки іншого, сталося у гітлерівській імперії. Німецький філолог Клемперер опублікував книгу „Lingua Tertii Imperii". У цій книзі знаходимо народження гітлерівської мови, яка виштовхнула з ужитку традиційну німецьку мову. Пам'ятаємо також парадокс Шова — Англію від Америки ділить спільна мова. Деякі британські філологи мову Америки не вважають англійською.

Сила совєтської псевдомови величезна. Вона потрапила заховати від світу правду про жахливе життя, про голод, примусову колективізацію, про табори смерти, про народовбивство.

Бунт у Совєтському Союзі почався з боротьби за слово, за демонтаж мови диктатури.

Не слід плутати русифікацію з совєтизацією. Совєтизація явище страшніше від русифікації. Вплив совєтської псевдомови відчули вже всі слов'янські сателітні країни. Польські філологи журяться деґенерацією польської мови. Вплив совєтського жарґону відчувається у польському радіо, телевізії, в пресі, в офіційних промовах. Поляк слухає здеґенеровану, зфункціонізовану мову, підпорядковану потребам партії.

Совєтський жарґон характеризує арбітральність, неможливість дискусії, рух до надавання явищам тільки тої вартости, яку хоче партія. Характерним є також номіналізм — перетворення бажаного в дійсність. Партійний монополь не терпить діялогу. Такий механізм паралізує самостійне мислення і тим самим паралізує ініціятиву. Ініціятива належить тільки владі, тільки вибраним.

Совєтська псевдомова атакує людину зі всіх боків, у всіх випадках життя. Як наслідок витворює байдужість до світу, апатію та деґенерацію. Експорт совєтських слів у вільний Захід продовжується і робить спустошення у західньому мисленні.

У Совєтському Союзі постійно відбуваються процеси. Підстава одна. Судять за слово. Судять за книги, видані за кордоном. Судять за збірники документів, що виявляють беззаконня судів. Судять за вигук на площі в обороні арештованих. Судять буквально за два слова на плякаті — протесті проти інвазії совєтських танків на Чехо-Словаччину. Правдиве слово у Совєтському Союзі — злочин. За слово пішли та йдуть люди в табори Норильська, Потьми, Караґанди, у підвали Луб'янки.

Машина провокації діяла і діє безперебійно — радіо, телевізія, газети — цькували і цькують невинних. Як наслідок жінки відрікаються від чоловіків, діти від батьків, діти доносять на батьків. Партійне слово викликало загин душі. У видавництвах працюють люди, винні у загибелі поетів та письменників. На торжественних зборах в президіях сидять люди (чи справді люди?), які писали доноси на письменників і справа часто кінчалася смертю.

Є в Совєтському Союзі міжнародний день жінки, день летунства, танкіста і т. д., але досі нема всенаціонального Дня Жалоби за невинно замучених. Невідомо де знаходяться братські могили, нема пам'ятників з іменами загинулих і замучених, куди могли б прийти рідні поплакати і покласти квіти.

Мільйони селян пішли у Сибір з тавром „кулаків". Мільйони загинули з тавром „шпіон", „диверсант", „шкідник", „ворог народу". Цілі народи вигнано з рідних місць на загибіль.

Вжито десятки мільйонів слів брехні для знищення мільйонів невинних.

Чому таке стало можливим. Відповідь будуть шукати історики, філософи, теологи. Але чи знайдуть? У Совєтському Союзі вбито правдиве слово. Заборонено самостійно думати, заборонено сумніватись, висловити тривогу за дійсність.

Шевченко з пітьми оренбурської ночі кинув в обличчя імперії — „караюсь, мучусь, але не каюсь". І — на сторожі отих рабів німих поставлю Слово.

Відповів йому Герцен у свому журналі „Колокол" (Дзвін). „Без вільного слова нема вільних людей, без незалежного слова нема можливости реформи держави. Тільки голосна смілива мова може задоволити людину".

Мовчанка - синонім рабства, клонення голови — спілка із злочином. Німота підтримує деспотизм. Залишається пам'ять — дорогоцінний дар людини. Без пам'яті нема совісти, ані чести, ані праці ума. Уособлення пам'яті — великий поет і письменник.

ГОДИНИ ПРОПОВІДЕЙ

У вістці „Пастор І. Барчук проповідатиме в Ню Йорку" („Свобода" ч. 57 з суботи, 26-го березня ц.р.) була подана помилкова година проповіді. Пастор Барчук проповідатиме у суботу, 2-го квітня, в год. 7-ій вечора, в неділю, 3-го квітня в 1-ій год. по полудні та у вівторок, 5-го квітня — в 7-ій год. вечора в українсько-баптистській церкві в Брукліні, Н.Й., при 151 Нобл вулиці.

Український...

(Продовження зі стор. 2)

загальних солідних часописах: „Ню Йорк Геральд Трибюн"", „Чикаго Сан Таймс", Вінніпеґ Фрі Прес", „Едмонтон Джорнал". Розуміється, повідомлення про виставки, рецензії та огляди містилися також в українських часописах: „Свободі", „Америці", „Українських Вістях", „Новому Шляху", „Гомоні України" та ін.

У розмові з мисткинею автор цих рядків висловився схвально про її професійну активність і дбання про популяризацію свого ймення як української образотворчої діячки в американському суспільстві.

На це А. Оленська—Петришин сказала: — Так, я мусіла старатися здобути певну позицію в американському мистецькому світі і взагалі в суспільстві, не забуваючи при цім, що я українського роду. Ви мусіли звернути увагу — яке значне місце займає українська тематика в моїй творчості і має тісне пов'язання з Українським Інститутом Америки і з Українським Інститутом модерного мистецтва в Чикаґо. Я дуже тішуся коли бачу вирозуміння і бодай моральну підтримку моєї мистецької діяльности з боку рідної громади. Це підносить і додає енергії простувати нелегким шляхом мистця у прибраній батьківщині.

— Так, це дійсна правда. Я мистець слова — я вас цілком розумію і красно дякую за щиру розмову!

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
Дорогого і Незабутнього
МУЖА, ТАТА, ДІДУСЯ І ПРАДІДУСЯ
бл. п. проф.
Михайла Загайкевича
будуть відправлені
ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
в церквах:
св. Володимира Великого в Ґлен Спей, Н. Й. в середу, 6-го квітня ц. р., в год. 9-ій рано;
св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж. в четвер, 7-го квітня ц. р., в год. 6:30 рано.
Просимо ласкаво Приятелів і Знайомих про молитви.
Дружина КЛИМЕНТИНА і діти

В ДВАДЦЯТЬ П'ЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Незабутнього
бл. п.
ПАВЛА ВОЛОДИМИРА ГРИЦАКА
вояка Першої Української Дивізії, історика та члена Ватаги Бурлаків
відправляться
СЛУЖБИ БОЖІ
2-го квітня 1983 р. у церкві Св. Марії в Менчестер, Ню Гемпшир
та 16-го квітня 1983 р. у церкві св. Йосафата у Трентоні, Ню Джерзі.
РОДИНА та ДРУЗІ

У ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Незабутньої
МАМИ й ТЕЩІ
бл. п.
ЄВГЕНІЇ з ПЕТРИКІВ ХРАПЛИВОЇ
яка померла дня 9-го квітня 1981 р. у Лондоні, Канада
будуть відслужені
ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ
в церкві Христа Царя в Лондоні, в суботу, дня 9-го квітня 1983 р., о год. 9-ій ранку;
у церкві манастиря „Студіоні" у Маріно, Італія;
у церкві свв. Сергія й Вакха в Римі;
у церкві Пренепорочної Діви Марії в Люрді, Франція;
у церкві при Обителі оо. Василіян у Прудентополіс, Бразилія.
Просимо Знайомих та колишніх Учениць Покійної злучитися в цей день з нами в молитвах за Її Душу.
Дочка ЛЕСЯ ЩУР з мужем ОРЕСТОМ

Ділимося сумною вісткою,
що дня 11-го березня 1983 року
у надії Воскресення,
від нас відійшов
наш Найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО й БРАТ
бл. п.
д-р ІГНАТ МЕТІЛЬ
на 63-му році життя.
ПОХОРОННА БОЖЕСТВЕННА ЛІТУРГІЯ була відслужена дня 14-го березня ц. р. в українській католицькій церкві св. Николая в Баффало, Н. Й. Тлінні Останки перевезено на український католицький епархіяльний цвинтар Святого Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.
Горем прибиті:
дружина — ЕРІКА
доня — МАРУСЯ
син — АНДРІЙ
сестра — РОЗАЛІЯ з родиною в Україні
ВІЧНАЯ ПАМ'ЯТЬ!

Український Хор „ДУМКА"
в Ню Йорку, Н. Й.
ділиться сумною вісткою
зі своїми Членами, Прихильниками
і цілою Українською Громадою,
що 25-го березня 1983 року
в Ню Йорку, упокоївся в Бозі
св. п. проф.
ВАСИЛЬ ЗАВІТНЕВИЧ
відомий дириґент і музиколог та великий приятель хору „Думка".
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!
Опечаленій Родині Покійного найщиріші співчуття складають —
Управа і Члени хору „Думка"

КОНСИСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ в США
з глибоким сумом сповіщає Українське Громадянство, що у п'ятницю, 25-го березня 1983 р. упокоївся в Бозі
сл. п.
Проф. Василь Завітневич
довголітній директор Наукового Богословського Інституту, секретар Церковної Ради Митрополії УПЦ в США (на протязі 30 років), знавець музикології, автор понад 9 томів збірників церковного співу, диригент катедрального хору при українській православній катедрі св. Володимира в Ню Йорку.
Дружині та Родині Покійного висловлюємо глибоке наше співчуття.
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!
Консисторія УПЦеркви в США

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

УЛК „СОКІЛ" СИРАКЮЗИ ЗДОБУВ ЛЕЩАТАРСЬКУ ПЕРШІСТЬ — УСЦАК

Сиракюзи, Н.Й. — Міжкрайові лещатарські змагання за першість Української Спортової Централі Америки і Канади, відбулися у суботу, 26-го лютого 1983 року, на лещатарських теренах „Сонг Мавнтен" у Талі, Н.Й. Господарем цих першостей був УЛК „Сокіл" Сиракюзи, головним суддею — Я.Рубель, провідником змагань — д-р А.Ґудзяк, секретарем — Надя Шаран. В цих першостях взяли участь 37 змаґунів (-ок), які репрезентували шість спортових осередків. Сніговий стан дописав, хоча кілька днів перед змаганнями температура була дуже висока, що, мабуть, стримало від приїзду більше змаґунів з таких міст як Чикаґо і Дітройт.

Висліди змагань:

Крутобіг: А.Яців (КЛК Торонто) 73.51; М.Ґудзяк (Сокіл, Сиракюзи) 73.63; І.Яремко (Пласт, Баффало) 79.40; Ю.Шаран („Сокіл С.) 80.58; М.Кобзяр („Сокіл" С.) 89.30; Б.Сушко (КЛК, Торонто) 96.56. Великий крутобіг: М.Ґудзяк 28.06; А.Яців 29.12; С.Яців (КЛК, Торонто) 31.28; І.Яремко 32.61; М.Кобзяр 33.99; Ю. Шаран 35.16. Комбінація: М.Ґудзяк 869.7; А. Яців 892.1; І.Яремко 1004.2; Ю. Шаран 1058.8; М.Кобзяр 1092.5; Б.Сушко 1157.5. Крутобіг - сеньйори: І.Чума (КЛК, Торонто) 85.84; З. Касараба (Пласт, Бостон) 87.58; А.Галяревич (Пласт, Клівленд) 95.11; Р.Шаран (Сокіл, С-зи) 99.03; А.Ґудзяк (Сокіл, С-зи) 99.88; Б.Раковський (Пласт, Клівленд) 112.08. Великий крутобіг: І.Чума 32.59; З.Кассараба 35.26; А.Ґудзяк 36.48; А.Галяревич 37.71; Р.Шаран 39.24; Б. Раковський 41.45. Комбінація: І.Чума, З. Кассараба, А. Ґудзяк 1103.7; А.Галяревич 1104.5; Р.Шаран 1235.7; Б.Раковський 1337.8. Крутобіг юнаків 14 - 18 років (час двох з'їздів): А.Дуткевич (Сокіл, С-зи) 84.92; Д.Яців (КЛК, Торонто) 87.60; Д.Дуткевич („Сокіл", С-зи) 88.37; В. Сметана (Пласт, Рочестер) 91.00; А.Галяревич (Пласт, Клівленд) 92.76; О.Дуткевич (Пласт, Бостон) 95.42. Великий крутобіг: А.Дуткевич 30.06; А.Галяревич 32.07; О.Дуткевич 32.97; Д.Дуткевич 33.24; А.Побивайло (Пласт, Клівленд) 33.67; Д.Яців 33.93. Комбінація А.Дуткевич, Д.Дуткевич 1072.9; А.Галяревич 1076.0; Д.Яців 1081.1; В.Сметана 1099.7; О.Дуткевич 1108.4.

Крутобіг юначок 14 - 18 років, (час двох з'їздів):

Х.Небеш (Пласт, Клівленд) 164.05; А.Небеш (Пласт, Клівленд) 233.22. Великий крутобіг: О. Терпеляк (Пласт, Клівленд) 38.62; Х.Небеш 39.62; Н.Кассараба (Пласт, Бостон) 44.39; А. Небеш 52.59. Комбінація Х.Небеш, А.Небеш.

Крутобіг хлопців 9 - 13 років (час двох з'їздів): Б. Жаровський (КЛК, Торонто) 97.02; Д.Кобзяр (Сокіл" С-зи) 203.48. Великий кругобіг: Б. Жаровський 35.09; Ю.Галяревич 36.71; Д.Кобзяр („Сокіл" С-зи) 203.48. Великий крутобіг: Б. Жаровський 35.09; Ю.Галяревич 36.71; Д.Кобзяр 51.45.

Дівчата крутобіг: Л.Кобзяр („Сокіл", С-зи) 212.08. Великий кругобіг: Л.Кобзяр 51.97.

Чашу ім. Орловського вручено КЛК „Сокіл", який здобув найбільше — 97 точок; чашу КЛК Ню Йорк здобув Пласт, Клівленд (73 точки); дальші місця зайняли: КЛК, Торонто 62 т., Пласт, Бостон 25 т., Пласт, Баффало 11 і Пласт, Рочестер 5 точок.

Змагання закінчено бенкетом і товариською вечіркою, під час якої господарі вручили переможцям перехідні чаші та медалі. Ланковий лещатарства УСЦАК Я.Рубель та присутні члени клюбів одноголосно вирішили зорганізувати в наступному році ювілейні змагання з нагоди 30-річчя першостей УСЦАК. Господарем буде КЛК, Торонто, якому буде допомагати УЛК „Сокіл" Сиракюзи. Дата ювілейних змагань — 18-го лютого 1984 року.

Роман Шаран

ШАХОВІ ПЕРШОСТІ УСЦАК — 1983

Згідно з повідомленням ланкового шахів УСЦАК, цьогорічні першості відбудуться 21-го, 22-го і 23-го травня 1983 року в Торонто, Канада. Змагання проходитимуть в Українському Домі при 83-85 Крісті вул. Господарем першостей є СТ „Україна", що саме в цьому році відзначує своє 35-річчя. Змагання проходитимуть швайцарською системою: 40 тягів за перші 2 години, дальше 20 тягів за наступну годину.

За перші місця — п'ять нагород до розподілу 1,500 дол. при участі 30-ти шахістів; для юнаків перше місце 45 дол. Друге 25 дол. Крім цього, чотири чаші, для першуна перехідна, і три на власність.

Турніром проводитимуть: Б.Миндюк, технічний директор, Б.Назарко, організатор, інж. С.Ґеник-Березовський, інж. Т.Грабовський, С.Новаківський і Є. Онищук — ділово-побутова комісія.

За докладнішими інформаціями слід звертатися до: Mr. B.Nazarko, 6 Swordbill Dr., Islington, Ont. M9A 4V4, Canada. Тел.: 416-241-6609.

УСВТ „Ч.СІЧ" — „ВІСЛА" СК 1:2

Після серії успішних виступів у грах турніру в закритій залі Арморі Джерзі Ситі, що їх проводила Італійсько-Американська Ліга копаного м'яча, перша дружина „Ч.Січі" зазнала поразку висліддом 1:2.

Були це чвертьфінальні змагання, у яких польська дружина „Вісла", що складалася із новоприбулих колишніх професіоналів в Польщі, своєю перемогою елімінувала „Ч.Січ" від дальших ігор. Цікаво, що, крім „Ч.Січі" в цьому вечорі були еліміновані „Поліш Амеріка", „Атляс" СК, Ню Йорк і Македонський СК — усі фаворити за вхід до півфіналу. Забігаючи наперед, хочемо подати, що звання першуна, трофей і найбільшу фінансову нагороду здобула італійська дружина „Гякомо", яка перемогла у фіналі „Віслу" висліддом 2:1.

Повертаючися до звітових чвертьфінальних змагань, доводиться зазначити, що пройшли вони на нижчому рівні, в яких „Ч.Січ" несподівано заграла слабше своїх можливостей. Цим разом нашим змаґунам не виходили комбінації, їм бракувало швидкости і типової завзятости, що ними відзначалася наша дружина на протязі цього турніру. Щойно в кінцевих кількох хвилинах наші змаґуни прийшли до себе, знизили вислід до 1:2, але для більшого успіху вже не було часу.

Не зважаючи на цю гірку поразку, все таки треба відзначити, що „Ч.Січ" гідно зарепрезентувала українців в цьому турнірі, встановила певний рекорд і своєю спортовою поведінкою здобула собі пошану.

Вихід до чвертьфіналу цього турніру, в якому брали участь 32 найкращі клюби з трьох ліг Ню Йорку і Ню Джерзі — це теж успіх.

Склад „Ч.Січі": М.Хамуляк, В.Ткач, Ю.Бакун, Р.Букачевський, А.Бакун, І.Чижович, М.Торій, Д.Бакун, С.Сабрій, М.Хмілевський, Д.Ромео. Володимир Бакун — провідник.

УСВТ „Ч.Січ" (Юнаки) — „Силвер Лейк" СК (Юнаки) 3:2

У чергових першенських змаганнях юнацької дивізії Космополітальної Ліги (секція Ню Джерзі) юнаки „Ч. Січі" перемогли клюб „Силвер Лейк" висліддом 3:2. Усі три голі і свій перший в сезоні „гед трик" здобув Андрій Пенцак. Провідник дружини Андрій Ґбур.

ВІДБИВАНКА

УСВТ „Ч.Січ" — „Мейплс" В К "А" 3:2 сети

Дня 9-го березня ц.р. жіноча дружина „Ч.Січі" відбула свої чергові календарні змагання Відбиванкової Ліги Ню Джерзі, в яких перемогла сильний клюб „Мейплс" Савт Орандж 3:2 сетами. Перший сет виграли гості, але чергові два перерішили в свою користь українки. В четвертому сеті взяли гору „Мейплс". У п'ятому і вирішальному для перемоги сеті вислід мінявся — напочатку вели гості, пізніше „Ч.Січ", яка і виграла 17:15, завдяки чому займає чолову позицію у показнику таблеї ігор.

Склад „Ч.Січі" в цих змаганнях: С.Моравська, С. Лопатовська, П.Мальоні, Л.Монтґомері, С.Кузинська, С.Візута, Д.Твардовська, Л.Тицька — тренер.

СПОРТОВА ШКОЛА УСВТ „Ч.СІЧ" — 1983

Уже розпочалася реєстрація учасників до цьогорічної Спортової Школи „Ч.Січі", що в цьому році знову відбудеться на протязі чотирьох тижнів в часі від 24-го липня до 20-го серпня на оселі УБС „Верховина" в Ґлен Спей, Ню Йорк.

Як і в минулих роках, Управа Т-ва заанґажувала найвизначніших українських тренерів, між якими будуть знову такі відомі як Ігор Чупенко, Михайло Рибак, Михайло Сергіїв у копаному м'ячі та ряд інших в тенісі, відбиванці і плаванні.

І в цьому році діти, що їх батьки втратили працю або мають нижчі заробітки, дістануть відповідні знижки за оплати харчів з федеральної програми, якою завідує УСВТ „Ч.Січ" під керівництвом Івана Ориняка.

Для одержання реєстраційних аплікацій і формулярів Федеральної допомоги на оплату харчування слід звертатися на таку адресу: Ukrainian Sitch Sport School, 680 Sanford Ave, Newark, N.J. 07106.

СПОРТОВА ПРОГРАМА НА УКРАЇНСЬКОМУ ФЕСТИВАЛІ

Як і в минулому році на Українському Фестивалі в Голмдейлі, Н.Дж., який відбудеться в суботу, 18-го червня ц.р., буде знову спортова програма.

Згідно з пляном Фестивального Комітету, в рамках спортової програми пройдуть відбиванковий турнір українських і американських дружин та малий турнір дружини копаного м'яча. Перед змаганнями турніру дорослих дружин відбудеться гра молодих юнаків. Переможці турнірів будуть нагороджені трофеями, уфундованими Українським Фестивалем.

(от)

Пресовий Фонд „Свободи"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи" і дитячого журналу „Веселка" та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА ч. 9.

Збірка на похороні св. п. Параскевії Сметанюк, Баффало	38.00
СУА Відд. 82, Ню Йорк	25.00
І.Крепіч, Пальмертон	15.00
О.Яхно, Лонг Айленд Сіти	15.00
М.Бреньо, Сейлем	12.00
П.Прус, Філядельфія	12.00
д-р П.Т.Демус, Мокіна	10.00
Н.Хомин, Ошава	10.00
Д.Решітник, Оттава	8.00
С.Блажків, Торонто	7.00
П.Вацек, Макоти	7.00
І.Волан, Ровзмонт	7.00
В.Куліш, Ярдсвілл	7.00
В.Левицький, Торонто	7.00
Р.Лукашевський, Чикаго	7.00
С.Медвідська, Торонто	7.00
Ю.Ямнюк, Торонто	7.00
М.Мельникович, Асторія	6.00
Е.Бурачинський, Вестчестер	5.00
Ф.Гавришків, Ґошен	5.00
Я.Ґалан, Вінкот	5.00
В.Копельців, Коламбус	5.00
А.Крутиголова, Монтреаль	5.00
Н.Лескін, Лейквуд	5.00
І.Ліщак, Янґставн	5.00
Ф.Максимонко, Альґонкін	5.00
І.Настюк, Юньйон	5.00
А.Петрик, Смовкі Лейк	5.00
Б.Фостяк, Янґставн	5.00
П.Фута, Рочестер	5.00
О.Харамбура, Рочестер	5.00
Г.Біч, Перрисбург	4.00
Д.О.Нагірний, Айслінгтон	3.40
О.Лупань, Філядельфія	3.00
Т.Мельник, Рочестер	3.00
М.Романчук, Стайвезант	3.00
П.Фурчак, Чикаґо	3.00
В.Шпирка, Вест Орендж	2.50
О.Бадинський, Фінікс	2.00
В.Бакум, Ірвінґтон	2.00
М.Баран, Ню Йорк	2.00
Ю.Баранюк, Ірвінґтон	2.00
О.Бица, Ст. Катаринс	2.00
М.Білас, Дженкінтавн	2.00
С.Білий, Роєл Овк	2.00
М.Більчак, Торонто	2.00
Г.Божик, Вудсайд	2.00
П.Борисюк, Ведерсфілд	2.00
М.Волинець, Ню Йорк	2.00

М.Грабовський, Айслінґтон	2.00
Р.Гривнак, Гемтремк	2.00
С.Грубий, Монтреаль	2.00
П.Гусак, Ню Йорк	2.00
Т.Давидович, Монтреаль	2.00
К.Денисенко, Вашінґтон	2.00
А.Дольницький, Монтреаль	2.00
І.Дуда, Торонто	2.00
І.Думич, Вестлейк	2.00
Я.Зубаль, Валлінґфорд	2.00
М.Іващенко, Балтимор	2.00
В.Кацапир, Бетлегем	2.00
І.Клек, Ферв'ю Парк	2.00
П.Когулка, Бруклин	2.00
І.Колодій, Джерзі Сити	2.00
К.Коць, Джерзі Сити	2.00
А.Космина, Толідо	2.00
Т.Куликівський, Парк Рідж	2.00
О.Ленська, Ню Йорк	2.00
Ю.Личковський, Семінол	2.00
А.Лісікевич, Воррен	2.00
Е.Магур, Ню Лізбон	2.00
В.Матичак, Чикаго	2.00
О.Мороз, Клівленд	2.00
С.Островський, Джерзі Сиҭі	2.00
І.Падик, Торонто	2.00
М.Палій, Джексон Гайтс	2.00
А.Пастернак, Амстердам	2.00
Р.Пахолек, Винтер Парк	2.00
М.Перекліта, Торонто	2.00
Ф.Петрик, Левіттавн	2.00
В.Погорецький, Юньйондейл	2.00
М.Притула, Стейтсборо	2.00
А.Рибак, Гарвуд	2.00
С.Сахно, Вестлейк	2.00
М.Сенків, Гановер	2.00
П.Сильчак, Лос Анджелес	2.00
д-р Р.П.Смик, Кол Сиҭі	2.00
О.Сокіл, Гаффорд	2.00
П.Соляр, Данвілл	2.00
А.Сусла, Блекстон	2.00
Ф.Тетеря, Чикаґо	2.00
В.Ткач, Ірвінґтон	2.00
З.Товпаш, Наєнтик	2.00
І.Торбин, Піскатавей	2.00
О.А.Чорній, Балтимор	2.00
І.Чорнобай, Овк Риджес	2.00
І.Шпак, Джексон	2.00
Й.Якимів, Кентон	2.00
А.Яременко, Клифтон	2.00

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АННА ҐУЛЬКА, член УНС Відд. 413-го ім. Ольги Басараб в Юніон, Н.Дж., померла 10-го січня 1983 року на 89-му році життя. Нар. 10-го травня 1894-го року в Позняні, Польща. Членом УНС стала 1941 року. Залишила в смутку доньок Олену Ратушну і Наталію Ланзару, двоє внуків і двоє правнуків. Похорон відбувся 13-го січня 1983 року на „Евергрін Семетері" в Гиллсайді, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар.

ЛЕОН БІЛАН, член УНС Відд. 167-го ім. св. Миколая в Толідо, Огайо, помер 14-го лютого 1983 року на 65-му році життя. Нар. 1918 року в Толідо, Огайо. Членом УНС став 1970 року. Залишив у смутку дружину Олесю, дві дочки, двох синів і брата Михайла. Похорон відбувся 17-го лютого 1983 року на цвинтарі „Плезент В'ю" в Пітерсбиргу, Миш.

Вічна Йому Пам'ять!
Іван Вельґан, секр.

БОГДАН ВАСИЛИШИН, член УНС Відд. 235-го ім. св. Михайла в Россфорді, Огайо, помер 24-го лютого 1983 року на 60-му році життя. Нар. 1922 року в Кунишівці, Зах. Україна. Членом УНС став в 1970 році. Похорон відбувся 28-го лютого 1983 року на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Михайло Бобер, секр.

ЮСТИНА ТУРКЕВИЧ, член УНС Відд. 39-го Т-ва „Українська Січ" в Сиракюзах, Н.Й., померла 25-го лютого 1983 року на 91-му році життя. Нар. в Україні (Лемківщина). Членом УНС стала в 1936 році. Залишила в смутку сина Миколу з родиною, дочку Ольгу з родиною та багато приятелів. Похорон відбувся 28-го лютого 1983 року на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Сиракюзах, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!
Управа.

ЙОСИФ РОТАЙ, член УНС Відд. 383 ім. свв. Петра і Павла в Бриджпорті, Па., помер 25-го лютого 1983 року на 47-му році життя. Нар. 1936 року в Бриджпорті, Па. Членом УНС став 1976 року. Залишив у смутку батька, маму і брата. Похорон відбувся 1-го березня 1983 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Кінг оф Праша, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Йосиф Хома, секр.

КСЕНЯ НОВОСЯДЛИ, член УНС Відд. 127-го ім. св. Миколая в Баффало, Н.Й., померла 27-го лютого 1983 року на 87-му році життя. Нар. 15-го лютого 1896 року в Україні. Членом УНС стала 1945 року. Залишила в смутку синів Івана, Михайла, Володимира, Юрія і Йосипа з родинами, 19 внуків і вісім правнуків. Похорон відбувся 2-го березня 1983 року, на цвинтарі св. Хреста в Лакаванні, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!
Марія Гаравус, секр.

ЮЛІЯ СВЕРЛИК, член УНС Відд. 427-го ім. Івана Франка в Ст. Катарінс, Онт., померла 17-го листопада 1982 року на 79-му році життя. Нар. 1904 року в Виткові, Радехівського повіту, Україна. Членом УНС стала 1959 року. Залишила у смутку доньку Анну з чоловіком, шість внуків та ближчу і дальшу родину в Канаді і в Україні. Похорон відбувся 20-го листопада 1982 року на цвинтарі „Вікторія Лавн" в Ст. Катарінс, Онт.

Вічна Йому Пам'ять!
Петро Дяків, секр.

РОМАН ПОЧТАР, член УНС Відд. 240-го ім. Є.Коновальця в Клівленді, Огайо, помер 26-го лютого 1983 року на 59-му році життя. Нар. 1923 року в Мостах Малих, Рава Руська, Україна. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Марію, синів Володимира, Ромчика і Юрчика, маму Марію, сестер Люсю і Олену з родинами в Україні, брата Мирослава з родиною і братову Людмилу з родиною. Похорон відбувся 1-го березня 1983 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.